

Tučková-posudek

Posudek oponenta o diplomové práci

Zuzany Tučkové s názvem „Program shovívavosti v evropském a českém kartelovém právu“

I. Předmět posudku

Byla mně předložena výše uvedená diplomová práce, která má celkem 73 stran a její obsah včetně závěru je rozložen do devíti kapitol.

Práce má „zhodnotit pravidla efektivitu a morálnost (!) fungování programu shovívavosti a porovnat jej s dalšími nástroji prosazování kartelového práva“. Podle diplomantky je účelem jejího snažení „nejen analýza, ale i prozkoumání vzájemných vztahů programu shovívavosti a některých nástrojů soukromého a veřejného práva“.

II. Posouzení práce

1. Vhodnost tématu a cíl práce

Samotné téma je vysoce aktuální problematikou, a to nejen v oblasti svého použití, tj. v oblasti kartelového práva.

Je chvályhodné, že v úvodu se diplomantka nezabývá planými slovy o věcech, které obvykle s tématem práce přímo nesouvisejí, ale uvádí svůj záměr. Zde je první problém, který však lze u diplomové práce plně tolerovat. Diplomantka si ve skutečnosti vytkla obří úkol, který při veškeré snaze ve stránkovém rozsahu diplomové práce nemůže plně splnit. Na to bude ještě dále poukázáno.

2. Způsob zpracování

Metody, které převládají při zpracování tématu, jsou naprosto korektně zvoleny: jak analýza, tak srovnání jsou adekvátními způsoby výzkumné práce. Druhým problémem práce je však použití těchto metod, což opět souvisí s tím, že si diplomantka vzala velmi náročný úkol. Je naprosto správné, že podněty a důvody ke kritice evropského a českého pojetí programu shovívavosti hledá v americkém právu a jeho vývoji. K tomu, aby bylo možné provést srovnání, bylo by zapotřebí komparatistiku provést jednak v širším záběru, jednak za použití jednotných kritérií. Lze však ocenit snahu diplomantky o poznatky přesahující evropskou a českou úpravu. Pro americkou úpravu je totiž příznačné, že ne ve všech oblastech kartelového práva lze program shovívavosti použít; existují významné trestněprávní, ale i soukromoprávní konotace, které nemají obdobu v kontinentálních systémech apod. Určité dílčí srovnání však je přesto velmi užitečné a obohacení o americké zkušenosti významné.

Další slabina má podobu častého směšování popisu a analýzy (kritiky). Mnohdy je pro čtenáře obtížné odlišit rovinu popisu a rovinu vlastního názoru autorky.

V každém případě však lze velmi ocenit hluboký zájem diplomantky o věc, který se mimo jiné projevuje používáním literatury, která není v českých právnických knihovnách dostupná.

3. Věcná problematika

Na práci je třeba ocenit okolnost, že poměřuje a hodnotí programy shovívavosti základními účely a hodnotami, které regulace hospodářské soutěže sleduje. Vyzdvihnout je třeba i

způsob, kterým diplomantka domýšlí jednotlivé následky právní úpravy; resp. hmotněprávní, procesněprávní podmínky poskytování imunity. Konečně je správné posuzovat programy shovívavosti v souvislosti s regulacemi protisoutěžního jednání v jiných právních odvětvích, v daném případě v trestním právu.

Přesto lze diplomantce vytknout některé názory, resp. přístupy, které, jsou jistě daní příliš ambicióznímu cíli, který si stanovila:

a) Diplomantka především ne příliš jasně odlišuje hmotněprávní a procesní podmínky programu shovívavosti, resp. poskytnutí imunity.

b) Je otázkou, zda diplomantka promítá správně zásadu decentralizace regulace hospodářské soutěže provedené nařízením 1/2003 do oblasti programu shovívavosti. S tím souvisí její názor, že žádost o shovívavost musí podat kartelista u všech kartelových úřadů, pokud kartelové jednání se vztahuje do jejich působnosti. Nepřeceňuje práce význam řízení před Komisí a jejího rozhodování v těchto věcech? (Evropskou soutěžní síť nelze považovat za diskusní fórum!)

c) Oponentu není zcela jasná souvislost mezi autorčiným chápáním soukromého vymáhání soutěžního práva a programy shovívavosti. Za současné právní úpravy je správné, omezovat omilostnění v rámci programu shovívavosti pouze na oblast správního práva a tedy vylučovat z něho soukromoprávní následky. V této souvislosti není jasné, do jaké míry se přimlouvá diplomová práce i za

„omilostnění kartelistů, pokud jde o jejich odpovědnost za škodu“.

d) Bylo by jistě záslužné posuzovat programy shovívavosti především z hlediska základních lidských práv jako je zásada *nebis in idem*, resp. zákaz sebeobviňování.

Tyto problémy vyjasní diplomantka při obhajobě.

III. Závěr

Práce je plně způsobilá obhajoby. Svým významem a přístupem překračuje úroveň diplomových prací zpracovávaných studenty Právnické fakulty UK.

22.9.2010

Prof. Dr. Luboš Tichý